

пости въ путешествіе-то.

Като едва мъ свершваше единъ отъ най долги-те путища кои-то до тогази тя бѣше направила савзе я внезапно една силна буря малко преди да стигне на Камоющевъ. Хвана по бржко да варви за да стигне перви-те жилища, кои-то вѣруваше да ся много далеко; но понеже една силна вѣтрушка сабори едно древо отъ предъ ѹ, уплашился и побѣгна въ ближенъ единъ лѣсъ. Съдна подъ едно хвойно древо обиколено отъ высоки малки младочки, за да ся упази отъ силный-атъ вѣтръ. Буря-та всичка-та нощь ся продолжи, и млада-та девойка мина нощь-та безъ покрывка въ това пусто място, изложенна въ дождовны-те порои кои-то едва мъ кадъ утренъ-та престанаха. Като ся зазори она за да слѣдува путешествіето си влачился до путь-атъ, отъ студъ и гладость умирающа. По благополучію единъ селянинъ мина, смилился на нея и я качи на кола-та си. Кадъ осмь-те часа на утренъ-та стигнаха въ едно голѣмо село; и селянина кой-то неимаше намѣреніе тамо да ся запре, оставилъ я на средъ путя, и послѣдува путь-атъ си. Прасковія уѣздаше че злѣ ще я пріематъ: домове-те отъ